

19 Νοεμβρίου, 1993

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 384/92)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι Ακυρώσεως — Έλλειψη δέουσας έρευνας — Πιθανολόγηση πραγματικής πλάνης — Ακύρωση προαγωγής στην Αρχή Λιμένων Κύπρου.

Αρχή Λιμένων Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Υποχρεωτική η λήψη υπόψη του συνόλου της σταδιοδρομίας του υπαλλήλου κατά τη διαδικασία των προαγωγών — Δυνατότητα έμφασης, δυναμικά, στις πλέον πρόσφατες Εμπιστευτικές Εκθέσεις. 5

Με την προσφυγή προσβλήθηκε η προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους, στη θέση Ανώτερου Λιμενικού Λειτουργού. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

- 15
1. Η έρευνα που διεξήχθηκε ήταν ανεπαρκής, ώστε να πιθανολογείται πλάνη της Αρχής ως προς τα πράγματα. Κατά συνέπεια, η επίδικη απόφαση εκδόθηκε από την Αρχή, καθ' υπέρβαση της εξουσίας της και θα πρέπει, ως εκ τούτου, να ακυρωθεί στην ολότητά της. 20
  2. Με την εν λόγω απόφασή του να λάβει υπόψη του τις εκθέσεις των τριών τελευταίων ετών μόνο, το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη του, όπως είχε νομολογιακή υποχρέωση να πράξει, τη σταδιοδρομία των υποψηφίων, στο σύνολό της, και να δώσει, βέβαια αν έτσι έκρινε ορθό, ιδιαίτερη βαρύτητα στις πιο πρόσφατες εκθέσεις. 25

Η προσφυγή επιτυγχάνει με £100 έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Κούλουμου κ.ά ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 239,

5 Τουρρεκι ν. Republic (1973) 3 C.L.R. 592,

Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1700,

10 Georghiou ν. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,

Παπαδάτου ν. Κεντρικής Τράπεζας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4029.

Προσφυγή.

15 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Ανώτερου Λιμενικού Λειτουργού αντί του αιτητή.

Γ. Τριανταφυλλίδης, για τον Αιτητή.

20

Τ. Παπαδόπουλος, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25 ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Ο Αιτητής Παναγιώτης Χατζηβασιλείου προσβάλλει την απόφαση της Αρχής Λιμένων Κύπρου (εφεξής η "Αρχή"), ημερομηνίας 23/3/1992, με την οποία προάχθηκε το Ενδιαφερόμενο Μέρος Σωτήρης Ροδοθέου στη θέση Ανώτερου Λιμενικού Λειτουργού κατά προτίμηση του Αιτητή.

30

Ο Αιτητής διορίστηκε στη θέση Λιμενικού Λειτουργού 2ας Τάξης την 1/4/1979. Στις 15/6/1982 προάχθηκε στη θέση Λιμενικού Λειτουργού 1ης Τάξης, την οποία κατέχει έκτοτε.

35 Το Ενδιαφερόμενο Μέρος διορίστηκε στη θέση Λιμενικού Λειτουργού 3ης Τάξης από 1/10/1977, προάχθηκε δε στη θέση Λιμενικού Λειτουργού 2ης Τάξης από 1/3/1978. Από 15/3/1982 μέχρι και τη λήψη της επίδικης απόφασης, κατείχε τη θέση Λιμενικού Λειτουργού 1ης Τάξης.

40

Η επίδικη και άλλη μια θέση Ανώτερου Λιμενικού Λειτουργού δημιουργήθηκαν με τον Προϋπολογισμό της Αρχής για το 1991. Είναι θέσεις προαγωγής.

Με το σημείωμά του αρ. 22/92, ημερομηνίας 10/3/1992, ο Γενικός Διευθυντής της Αρχής υπέβαλε προς το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής (εφεξής το "Συμβούλιο") πρόταση για πλήρωση των θέσεων στην οποία επεσύνναψε κατάλογο 43 Λιμενικών Λειτουργιών 1ης Τάξης, από σύνολο 63 που υπηρετούσαν κατά το χρόνο εκείνο, οι οποίοι κατείχαν, κατά την κρίση του, τα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας και μπορούσαν να θεωρηθούν υποψήφιοι για προαγωγή. Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν ο Αιτητής και το Ενδιαφερόμενο Μέρος. 5

Το Συμβούλιο συνήλθε στις 23/3/1992 για να εξετάσει το θέμα της πλήρωσης των δυο κενών θέσεων. Αφού διαπίστωσε ότι και οι 43 υποψήφιοι του καταλόγου του Γενικού Διευθυντή κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα, κάλεσε ενώπιόν του το Διευθυντή Εκμετάλλευσης της Αρχής (εφεξής ο "Διευθυντής") για να προβεί σε σύσταση για προαγωγή στις πιο πάνω θέσεις. Σύμφωνα με το σχετικό πρακτικό, ο Διευθυντής προέβη στην ακόλουθη σύσταση: 10

"Ο κ. Μαυρόγιαγκος είπε ότι έχοντας υπόψη τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους με τις εμπιστευτικές και υπηρεσιακές εκθέσεις των υποψηφίων και με βάση τα νόμιμα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) συστήνει για προαγωγή στην πιο πάνω θέση τους κ.Σ. Ροδόθεου και Π. Κυριάκου, τους οποίους θεωρεί ως τους καταλληλότερους υποψηφίους για προαγωγή." 20

Στο σημείο αυτό ο Διευθυντής αποχώρησε από τη συνεδρία, το δε Συμβούλιο ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Μελέτησε επί του προκειμένου όλα τα ουσιαστά στοιχεία που είχε ενώπιόν του, το Σημείωμα του Γενικού Διευθυντή 22/92, καθώς και τους φακέλους με τα προσωπικά στοιχεία και τις εμπιστευτικές και υπηρεσιακές εκθέσεις των υποψηφίων. Παράλληλα, το Συμβούλιο μελέτησε τις γραπτές παραστάσεις που είχαν υποβληθεί, μέσα στο 1991, από 12 συνολικά υποψηφίους, περιλαμβανομένου του Αιτητή, αναφορικά με τις εμπιστευτικές τους εκθέσεις για το 1989 και έκρινε ότι "δε φαίνεται να στοιχειοθετούνται". 25

Στη συνέχεια, στο σχετικό πρακτικό αναφέρονται τα εξής:

"Σχετικά ο Γενικός Διευθυντής ανέφερεν ότι οι βαθμολογίες στις υπηρεσιακές εκθέσεις για το 1990 είναι εξωπραγματικά ψηλές, επιεικείς και ισοπεδωτικές και 'δουλεύουν' σε βάρος των καλών υπαλλήλων. 40

Το Συμβούλιο αποφάσισεν όπως λάβει υπόψη τις εμπιστευτι-

5 κές και υπηρεσιακές εκθέσεις των υποψήφιων για τα τρία τελευταία χρόνια που υπάρχουν. Περαιτέρω αποφάσισεν όπως μη λάβει υπόψη τις τροποποιήσεις του προσυπογράφοντα λειτουργού στις περιπτώσεις που όπως φαίνεται από τους σχετικούς φακέλους δεν υπήρξε συζήτηση του προσυπογράφοντα με τον αξιολογούντα λειτουργό, και αιτιολογία των τροποποιήσεων του προσυπογράφοντα λειτουργού, στις περιπτώσεις διαφωνίας."

10 Ακολούθησε δήλωση δυο μελών του Συμβουλίου, ότι δε θα λάμβαναν μέρος στην ψηφοφορία για την επιλογή των πιο κατάλληλων υποψήφιων, επειδή είχε προηγουμένως απορριφθεί εισήγησή τους να διενεργηθεί πρώτα προφορική εξέταση των υποψηφίων. Τελικά, το Συμβούλιο, "λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν του ουσιώδη στοιχεία, έκρινε κατά πλειοψηφία, όπως προαναφέρεται, με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα), ότι οι κ. Σωτήρης Ροδοθέου και

15 Πανίκκος Κυριάκου είναι οι πιο κατάλληλοι για προαγωγή στη θέση του Ανώτερου Λιμενικού Λειτουργού και αποφάσισε να τους προαγάγει στην πιο πάνω θέση".

20 Ως αποτέλεσμα της πιο πάνω απόφασης του Συμβουλίου, καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή, με την οποία προσβάλλεται μόνο η προαγωγή του Σωτήρη Ροδοθέου ο οποίος, αν και έλαβε γνώση της διαδικασίας, δεν έχει ποτέ εμφανιστεί στο Δικαστήριο.

25 Η προσφυγή βασίζεται στον ισχυρισμό ότι η επίδικη προαγωγή του Ενδιαφερόμενου Μέρους έγινε καθ' υπέρβαση της επί του προκειμένου εξουσίας της Αρχής. Στα πλαίσια του ισχυρισμού αυτού, αμφισβητήθηκε η επάρκεια της έρευνας τόσο του Διευθυντή

30 όσο και του Συμβουλίου. Αμφισβητήθηκε επίσης η νομιμότητα της σύστασης του Διευθυντή, η οποία, κατά τον ευπαιδευτο δικηγόρο του Αιτητή, είναι ασύμφωνη προς τα στοιχεία των φακέλων των διαδίκων. Σχετικός με τα πιο πάνω είναι και ο ισχυρισμός ότι η Αρχή ενήργησε υπό το κράτος πλάνης ως προς τα πράγματα.

35 Εξέτασα με προσοχή τα επιχειρήματα που υποβλήθηκαν τόσο από τον ευπαιδευτο δικηγόρο του Αιτητή, προς τεκμηρίωση του επίδικου νομικού ισχυρισμού του, όσο και της Αρχής εναντίον του εν λόγω ισχυρισμού, κάτω από το φως του περιεχομένου του πρακτικού ημερομηνίας 22/3/1992, και των προσωπικών και εμπιστευτικών φακέλων του Αιτητή και του Ενδιαφερόμενου Μέρους. Ως αποτέλεσμα, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι η έρευνα που διεξήχθη ήταν ανεπαρκής ώστε να πιθανολογείται πλάνη της Αρχής ως προς τα πράγματα. Κατά συνέπεια, η επίδικη απόφαση

40

εκδόθηκε από την Αρχή καθ' υπέρβαση της εξουσίας της και θα πρέπει, ως εκ τούτου, να ακυρωθεί στην ολότητά της. Οι λόγοι που με οδήγησαν στο συμπέρασμά μου αυτό είναι σε συντομία οι εξής:

Κατά τη συνεδρία του Συμβουλίου, ημερομηνίας 22/3/1992, ο 5
 Διευθυντής προέβη στις επίδικες συστάσεις έχοντας υπόψη του, 5
 όπως ο ίδιος είπε, το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και 10
 των φακέλων με τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και με 10
 βάση τα κριτήρια αξία, προσόντα και αρχαιότητα. Στο στάδιο εκεί- 10
 νο, ο Γενικός Διευθυντής, που ήταν επίσης παρών, δεν είχε ακόμα 10
 προβεί στα δυσμενέστατα σχόλιά του για τις υπηρεσιακές εκθέσεις 15
 των υποψηφίων για το 1990, τα οποία θα περιγράψω αργότερα. 15
 Στα εν λόγω σχόλια προέβη ο Γενικός Διευθυντής μετά την αποχώ- 15
 ρηση του Διευθυντή από τη συνεδρία. Θα πρέπει, επομένως, να 15
 υποθέσουμε ότι ο Διευθυντής απέδωσε στις εκθέσεις για το 1990 τη 15
 δέουσα βαρύτητα. Επιπρόσθετα, κατά τη διαμόρφωση της σύστα- 15
 σής του, ο Διευθυντής έλαβε υπόψη του τις εμπιστευτικές εκθέσεις 20
 των υποψηφίων με τις πολλές τροποποιήσεις του Προσυπογράφο- 20
 ντα Λειτουργού, ανεξάρτητα αν προηγήθηκε ή όχι συζήτηση μετα- 20
 ξύ του Προσυπογράφο-ντα και του Αξιολογούντα Λειτουργού και 20
 αν δόθηκε ή όχι η αιτιολογία για τις τροποποιήσεις, από τον Προ- 20
 συπογράφο-ντα Λειτουργό, στις περιπτώσεις που εξακολουθούσε 25
 να υπάρχει διαφωνία μεταξύ των δυο Λειτουργών. Αργότερα, το 25
 Συμβούλιο είχε αποφασίσει ότι έπρεπε να αγνοηθούν οι παράτυπες 25
 εκείνες τροποποιήσεις. Αυτό, όμως, έγινε μετά που οι τροποποιή- 25
 σεις είχαν ληφθεί υπόψη από το Διευθυντή για τους σκοπούς της 25
 σύστασής του και μετά την αποχώρηση του από τη συνεδρία. Θα 30
 πρέπει επί του προκειμένου να επισημανθεί και επικριθεί το γεγο- 30
 νός ότι το Συμβούλιο δεν έκαμε ειδική αναφορά στις συγκεκριμέ- 30
 νες εκθέσεις που επηρεάστηκαν από την απόφασή του εκείνη, ώστε 30
 να καθίσταται εφικτός ο δικαστικός έλεγχος. (Βλ. **Νίκος Κούλου- 30**
μος και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 239. Έπεται ότι ο Δι- 35
 ευθυντής, κατά τη διαμόρφωση της σύστασής του, έλαβε υπόψη του 35
 στοιχεία που θα έπρεπε να είχε αγνοήσει. Δε γνωρίζουμε ποιά θα 35
 ήταν η σύσταση του Διευθυντή αν το Συμβούλιο του είχε ζητήσει να 35
 αγνοήσει τις παράτυπες τροποποιήσεις τις οποίες το ίδιο, ακολου- 35
 θως αγνόησε. Το λάθος αυτό έχει καταστήσει αδύνατο τον έλεγχο 40
 του ισχυρισμού του Αιτητή ότι η επίδικη σύσταση δεν υποστηρίζε- 40
 ται από τα στοιχεία των φακέλων. 40

Στις 22/3/1992 ο Γενικός Διευθυντής προέβη, ενώπιον του Συμ-
 βουλίου, στα προλεχθέντα δυσμενέστατα σχόλιά του εναντίον της
 εγκυρότητας των υπηρεσιακών εκθέσεων για το 1990. Περιέγραψε
 τις βαθμολογίες των υποψηφίων για το 1990 ως "εξωπραγματικά

ψηλές, επιεικείς και ισοπεδωτικές και 'δουλεύουν' σε βάρος των κα-
λών υποαλλήλων". Από το πρακτικό της συνεδρίας εκείνης δεν μπο-
ρεί να λεχθεί κατά πόσο το Συμβούλιο υιοθέτησε ή απέρριψε την επί
5 του προκειμένου γνώμη του Γενικού Διευθυντή. Ούτε είναι σαφές
κατά πόσο έλαβε ή όχι υπόψη του για τους σκοπούς προσδιορισμού
της αξίας του Αιτητή, την έκθεσή του για το 1990. Η απόφαση του
Συμβουλίου που ακολουθεί τα εν λόγω σχόλια "να λάβει υπόψη του
τις εμπιστευτικές και υπηρεσιακές εκθέσεις των υποψηφίων για τα
10 τρία τελευταία χρόνια που υπάρχουν" δεν ρίχνει φως στο όλο θέμα,
ούτε αίρει την ασάφεια του εν λόγω πρακτικού, η οποία πιθανολο-
γεί, από μόνη της, πλάνη του Συμβουλίου, εφόσο, σύμφωνα με τη
νομολογία μας, η επάρκεια της έρευνας της Διοίκησης πρέπει να συ-
μπεραίνεται από το σχετικό πρακτικό της. Αναφέρομαι σχετικά στις
15 υποθέσεις *Tourpeki v. Republic* (1973) 3 C.L.R. 592, και *Μιλτιά-
δους ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1700. Στην προκειμένη πρί-
πτωση δε γνωρίζουμε αν οι τρεις ετήσιες εκθέσεις που λήφθηκαν
υπόψη από το Συμβούλιο ήταν οι εκθέσεις για τα έτη 1987, 1988 και
1989 ή για τα έτη 1988, 1989 και 1990.

20 Έχω, επιπρόσθετα, τη γνώμη ότι, με την εν λόγω απόφασή του
να λάβει υπόψη του τις εκθέσεις των τριών τελευταίων ετών μόνο,
το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη του, όπως είχε νομολογιακή υπο-
χρέωση να πράξει, τη σταδιοδρομία των υποψηφίων, στο σύνολό
της, και να δώσει, βέβαια, αν έτσι έκρινε ορθό, ιδιαίτερη βαρύτητα
25 στις πιο πρόσφατες εκθέσεις. Σχετική επί του προκειμένου είναι η
απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Odysseas Georghiou v.
Republic* (1976) 3 C.L.R. 74, και *Νέδη Παπαδάτου ν. Κεντρικής
Τράπεζας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4029. Ως αποτέλεσμα της λανθασμένης
30 απόφασής του επί του προκειμένου, το Συμβούλιο προέβη σε ανε-
παρκή έρευνα και υπέπεσε σε πλάνη ως προς τα πράγματα, με την
έννοια ότι παράλογα περιορίσε την έρευνά του κατά τρόπο που ηθε-
λημένα παραγνώρισε στοιχεία σχετικά με την αξία των υποψηφίων,
τα οποία βρίσκονταν στους φακέλους που ήταν ενώπιόν του, τα
οποία είχε υποχρέωση να συνεκτιμήσει για τους σκοπούς της επι-
35 λογής του καταλληλότερου υποψήφιου για προαγωγή στην επίδικη
θέση.

40 Για τους πιο πάνω λόγους, βρίσκω ότι η επίδικη προαγωγή
του Ενδιαφερόμενου Μέρους έχει εκδοθεί από την Αρχή καθ'
υπέρβαση των εξουσιών της και εκδίδω διαταγή για την ακύρω-
σή της. Εκδίδω επίσης διαταγή για την πληρωμή από την Αρχή
στον Αιτητή £100 έναντι των εξόδων του.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.